

Plackovací práce

Jak zorganizovat výpravu

Matěj „Květák“ Krása

TK Boltuka

2017

Obsah:

1. Úvod	2
2. Naplánování	2
3. Jídlo a vybavení	2
4. Plánování trasy puťáku	4
5. Oznámení rodičům.....	5
6. Závěr.....	5

1. Úvod

Když se v oddíle objeví noví nezkušení vedoucí a dostanou za úkol naplánovat výpravu, ne vždy se to povede a ne vždy dopadne výprava, tak jak si plánovali.

Každého mladého, nového vedoucího děsí spousta věcí ohledně fungování oddílu. Například: co když se mi ztratí děti, co když je moje schůzka nebude bavit, co když si ublíží a já to nebudu schopen řešit, a jak vůbec zorganizuji výpravu, na které se tyhle věci mohou stát. No a od toho, jak onu výpravu zorganizovat, je tato práce, která snad pomůže vycykat největší problémy, potíže a příkoří při plánování výprav.

2. Naplánování

Každý oddíl své akce řeší jinak. My máme předem vymezená data, kdy se uskuteční daná výprava, ale spíše než kam a jak, máme jen naplánováno, jaký typ výpravy to bude (jednodenní, vícedenní, puťák/vandr, voda, cyklo výprava atd.) a na jak dlouho.

První věc, která se musí vyřešit v dostatečném předstihu před datem výpravy, je zajistit místo konání (či trasu, pokud se jedná o pěší /cyklo výpravu) a hlavně způsob jak se na místo a z místa dopravit. Není od věci si najít více možností dopravy a k tomu určitě i trasu záložní, pokud cesta nevyjde podle plánu. Stát se může cokoliv a hlavně, v případě puťáků, je vždy složité předem odhadnout, jestli opravdu dojdete tam, kam jste chtěli. Tento krok je vhodné provést zhruba měsíc předem. V případě ubytování mimo oddílové základny nebo les, je vhodné zajistit ubytování dříve, záleží na vytíženosti objektu.

3. Jídlo a vybavení

Tento bod se liší podle druhu výpravy. Na příklad na puťák je zorganizovat jídlo a vybavení daleko složitější, než pro přespání v táborové kuchyni. Ale i přes to máme jednu „zásadu“, která se neliší u žádného typu výpravy. První večer si zajišťuje jídlo, či-li přiváží, každý sám. Z počátku se to může zdát zvláštní, ale tento způsob je velmi praktický, a to hlavně v tom, že po příjezdu na dané místo, což je obvykle už večer nebo pozdě odpoledne, není potřeba se zatěžovat přípravou jídla pro všechny děti.

V případě jednodenních výprav se jídlo většinou centrálně neřeší a zajišťuje si ho každý sám. Doporučuji říci dětem, aby si vzaly batůžek s pláštěnkou případně mikinou, jídlem a pitím.

Případně nějaký malý obnos, pokud si budou chtít něco koupit například v cukrárně a podobně.

Pokud se jedná o vícedenní výpravu tak vybavení závisí na jejím typu.

Když se jede na oddílové základny, případně do jiného ubytování, je potřeba zjistit, zda se tam dá vařit nebo je potřeba si přivést vařič a děti ešusy. Taky je nutnost zjistit, jestli je v místě pobytu dostatek postelí, aby si děti případně vzaly karimatky. Spacáky bývají samozřejmostí. Co se týče jídla, nejjednodušší je nakoupit vše předem, podle počtu dětí, a pak vše řešit centrálně. Důležité je schovat si účtenky a vždy si dát pozor, aby se na nich neobjevovali věci jako ohnivá voda. Jídlo se poté dá dovézt na místo nejlépe autem, se kterým některý vedoucí přijede. Ale určitě se dá i rozdělit před cestou mezi děti. To, co by měly mít děti dále s sebou, hodně závisí na programu, který s dětmi plánujete, ale z mého pohledu je pláštěnka a pevné boty základ. V určitých případech by se nemělo zapomenout ani na přezuvky.

Když se jede na puťák, je organizace vybavení o něco složitější. Zde je velmi podstatné vědět přesný počet dětí a na základě toho přesně dětem říci, co který z nich koupí a ponese. I zde platí to o účtenkách jako v bodu výše. Z mých zkušeností se mi nejvíce osvědčilo, aby si každé dítě vzalo čtvrtku chleba a k tomu tavený sýr a uzeninu (snídaně a oběd) a k večeři rýži nebo těstoviny. Před odjezdem je nutné zkontrolovat, zda děti mají všechno a jak mají batohy zabalené. Párkrát už se mi stalo, že děti zapomněly chleba, který měl být pro všechny na snídaní. A špatně zabalený batoh zbytečně znepráhí dítěti výpravu. Není špatné s sebou vzít několik sáčků čaje, a když si vedoucí zabalí griotku, dá se čaj dobře rozveselit (samozřejmě pouze pro vedoucí). Co se týče vybavení, ještě před odjezdem je potřeba zeptat se dětí, zda nevlastní plachtu či celtu a pokud ne, tak je nutné děti vybavit celtou erární. Samozřejmě tuto výpravu je skoro nemožné absolvovat bez pořádné krosny či velkého batohu (nedoporučuji). Dále je potřeba, aby si děti vzaly provázky a nejlépe i ešusy (stačí do dvojice), hrníčky, lžičky, nůž a zhruba litr vody. Stejně tak se neobejdou bez karimatky, která slouží jako tepelný izolant a zvláště na podzim či na jaře se bez ní člověk neobejde a také bez spacáku, který by měl být teplý. Velmi podstatné je nezapomenout lékárníčku, protože ne vždy se cesta ubírá kolem civilizace.

4. Plánování trasy puťáku

Dobře naplánovat trasu pro puťáky s dětmi není vždy jednoduché, a protože s tím mám nemalé zkušenosti, rád se s vámi o tyto zkušenosti podělím v následující kapitole mé práce.

Důležité je vědět zhruba kolik dětí (je rozdíl hledat spaní pro 4 lidi nebo pro 10) a hlavně jak staré děti budete mít (šestiletá holčička neujde tolik co patnáctiletý kluk). Tomu je potom nutné přizpůsobit trasu a délku puťáku. Ale nezapomínejte, že náročnost trasy ne vždy odpovídá její délce, a proto je velmi důležité uvědomit si, po jakém povrchu cesta vede. Přece jen dvě hodiny po asfaltu a v otevřené krajině vás vyčerpají daleko více než cesta lesem po lesních pěšinkách ve stínu stromů. Nezapomínejte trasu puťáku vést tak, aby na ní byla místa, kde se dá doplnit voda. Hlavně večer a ráno, kdy se obvykle vaří snídaně, večere a čaj. Proto je nejlepší hledat místa pro přenocování v blízkosti pramenů nebo potůčků. Rybník taky není k zahzení. Taky je možno se po celodenním putování alespoň trochu opláchnout. Při plánování trasy je také dobré znát místa, kam plánujete vyrazit. Chápu, že když jde člověk ve dvou lidech a nemusí se starat o děti, tak neznalost okolí není problém. Ale ve chvíli, kdy jdete večer lesem, za sebou deset dětí, které remcají, že je bolí nožičky a u vašeho plánovaného místa přespání jste zjistili, že tam přespát nejde, vám dojde, že znalost okolí není od věci. Proto doporučuji si buď danou trasu projít předem, třeba s kamarádem či kamarádkou nebo se poptat v oddíle zkušenějších vedoucích, jestli o nějaké dobré trase nevědí. Mnohokrát se mi také osvědčilo mít sice předem naplánovanou primární trasu, ale počítat i s tím, že se může v průběhu puťáku změnit, ať už kvůli terénu, tak kvůli délce a unavenosti dětí. Proto je dobré mít ještě záložní trasu a počítat s tím že nic nemusí jít přesně podle plánů. Zároveň, když jdete kolem civilizace, není na škodu se stavit v místní osvěžovně nebo cukrárně a dětem koupit třeba zmrzlinu, kofolu nebo třeba polívku. Tento čin snižuje brblání a bolení nožiček o osmdesát procent, na dobu čtyř hodin. To je samozřejmě vtip, ale dobrá nálada hraje taky velmi důležitou roli, ale to platí u každé výpravy, ne jen u puťáků. No a k tomu se váže další rada, nikdy se netvařte, jako že nevíte, kam jdete. Vy to musíte vědět vždy, i když to nevíte. Protože, kdybyste dali najevo tuhle „slabost“, děti vás sežerou za živa. No dobře možná vás nesežerou, ale bude to mít negativní vliv na morálku a děti se špatnou morálkou a náladou moc nešlapou. A ještě jedna malá rada na závěr, papírové mapy jsou super, ale někdy se vyplatí použít i mapu elektronickou, protože vám ukáže věci, které

v papírové mapě nenajdete. Ovšem pokud nemáte tu smůlu, že v místě, kde se právě nacházíte, není signál. Nebo se vám právě vybil mobil.

5. Oznámení rodičům

Když je místo, případně ubytování a doprava naplánovaná/vyřešená stačí jen oznámit rodičům, nejlépe s tří týdenním předstihem, aby do týdne přihlásili jejich ratolesti. Oznámení je nejlepší dát vytištěné dětem na konci schůzky, s potřebnými údaji, jako kdo výpravu organizuje, kolik se vybírá za účast, místo konání, kde a v kolik je sraz před odjezdem, co si děti mají vzít s sebou, časem a místem návratu, vaším telefonním číslem, případně i e-mailem, datem do kdy se mají děti přihlásit a hlavně komu a jak mají „přihlášky“ případně i peníze posílat/dávat. Nejjednodušší je, aby vám rodiče poslali esemesku případně mail, že se jejich dítě zúčastní a nejlépe aby ještě připojili své telefonní číslo. To může ušetřit spoustu problémů, třeba když se změní čas příjezdu nebo nastanou jiné komplikace. Toto oznámení se ještě vyplácí posílat e-mailem rovnou rodičům, pokud tato možnost je.

6. Závěr

Závěrem bych chtěl říct, že doufám, že vám tato práce pomůže s plánováním výprav. Ale zároveň si nemyslím, že by měla být brána jako precedens a jako přesný návod, podle kterého postupovat. Přece jen lidi jsou různí a v různých oddílech spousta věcí funguje jinak. Spíše by měla být brána jako inspirace a rada na co si dávat pozor. Rozhodně není tak obsáhlá, aby řešila všechny problémy a mouchy, spíše jen ty, na které jsem narazil já a které mi přišli podstatné. Proto je důležité, abyste o věcech přemýšleli sami a dívali se na případné problémy z více úhlů pohledu. A hlavně se učili ze svých chyb, které, minimálně na začátku, určitě budou. Ale nemusíte mít strach, chyby dělal každý. A díky mé práci ty vaše třeba nebudou tak zásadní jako mé první chyby. Tak a mě nezbyvá nic jiného než říct: „Hodně štěstí při plánování vaší první výpravy.“